

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci žalobce **A. P.**, bytem J. 1657/17, Š., zast. opatrovnící L. P., bytem tamtéž, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha, Křížová 25, **o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26. 8. 2013, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou soudu dne 22. 10. 2013 žalobce brojil proti rozhodnutí žalované označenému v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 16. 8. 2012 tak, že uvedla ve výroku, že žalobci podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a článku II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, od 1. 1. 2010 náleží invalidní důchod pro

invaliditu druhého stupně ve výši 5.414 Kč měsíčně.

[2] Ve své žalobě žalobce uvedl, že žalobu už podával a odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci, č. j. 72 Ad 57/2012 – 59. V doplnění žaloby žalobce uvedl, že byl do 25. 10. 2012 v částečném invalidním důchodu – I. stupně a že si není vědom, že by mu někdy přišla zpráva, že má invalidní důchod II. stupně, až po posudku v Hradci Králové ze dne 21. 2. 2012. Žalobce přiložil napadené rozhodnutí a zvýraznil v něm, s čím nesouhlasí a o čem si žalovaná protiřečí. K žalobě přiložil žalobce kopii lékařských zpráv a navrhl změnu výše invalidního důchodu. Pokud by se opatrovnici – matce žalobce něco stalo, jelikož má 30 let diabetes, žalobce není schopen si něco vyřídit sám a už nyní je pod hranicí chudoby. Částka 5.876 Kč nestačí na vyžití. V přiloženém v napadeném rozhodnutí žalobce zdůraznil, že podle posudku OSSZ Olomouc ze dne 6. 8. 2012 byl žalobce shledán nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Toto rozhodnutí bylo žalovanou dne 25. 10. 2012 potvrzeno. V následném soudním řízení správní soud nechal vypracovat posudek PK MPSV ze dne 21. 2. 2013, podle kterého byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu druhého stupně a toto posouzení bylo potvrzeno znaleckým posudkem MUDr. T. V. s datem vzniku od 1. 1. 2010. Žalobce k tomu dodal, že k 1. 10. měl pokles pracovní schopnosti pouze 45 %, od 21. 2. 2013 50 % a od 30. 6. 2013 pokles pracovní schopnosti o 55 %. Žalobce poukázal na § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a na to, že v rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 23. 7. 2013 je uvedeno, že žalobce byl při soudním jednání dne 12. 3. 2013 prostřednictvím opatrovnice upozorněn na ustanovení čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb., podle kterého vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. 1. 2010 a při kontrolní prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita třetího stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. K tomu žalobce dodal, že si není vědom, že by byl na kontrolní prohlídce, kde by měl přiznaný druhý stupeň, když měl 45 % míry poklesu pracovní schopnosti, což odpovídá prvnímu stupni invalidity.

[3] Ve vyjádření žalovaná uvedla, že žalobce byl v předchozím správním řízení uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně a v soudním řízení správním ve věci vedené pod sp. zn. 72 Ad 57/2012 byl uznán invalidním pro invaliditu druhého stupně. Rozsudkem v uvedené věci ze dne 23. 7. 2013 soud zrušil napadené rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení s tím, že žalovaná byla zavázána vycházet ze závěru soudu. Krajský soud nechal vypracovat posudek PK MPSV ze dne 21. 2. 2013, podle kterého byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně od 24. 7. 2012. Dále nechal soud vypracovat znalecký posudek MUDr. T. V., podle kterého byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně již od 1. 1. 2010. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci vycházel při svém rozhodování především z uvedeného znaleckého posudku, závěr o invaliditě převzal s ohledem na jeho přesvědčivost i souhlas účastníků soudního řízení. Žalovaná v novém správním řízení při svém rozhodování vycházela ze skutečnosti, že žalobce byl od 1. 1. 2010 shledán invalidním pro invaliditu druhého stupně a žalovaná vydala nové rozhodnutí ze dne 26. 8. 2013, kterým své rozhodnutí ze dne 16. 8. 2012 změnila tak, že žalobci podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a

čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., od 1. 1. 2010 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5.414 Kč měsíčně. Na toto rozhodnutí žalobce opět reagoval podáním žaloby, ke které žalovaná uvedla, že svým rozhodnutím ze dne 26. 8. 2013 realizovala rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 23. 7. 2013. Žalovaná při svém rozhodování vycházela ze závazného právního názoru soudu, když změnila své rozhodnutí ze dne 16. 8. 2012 a uznala žalobce invalidního pro invaliditu druhého stupně od 1. 1. 2010. Přitom žalovaná znovu upozornila na skutečnost, že s posudkovým znaleckým závěrem vyslovila opatrovnice žalobce v řízení před soudem svůj souhlas. Ke konstatování opatrovnice o nízké výši invalidního důchodu jejího syna žalovaná uvedla, že tíživou sociální situaci lze řešit žádostí o dávky státní sociální podpory. Žalovaná ve vyjádření k žalobě vyslovila přesvědčení, že nepochybila, když při svém rozhodování vycházela ze závěru soudu obsaženém v rozsudku. Proto žalované nezbylo než soudu navrhnout zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

[4] K žádosti žalobce soud ve věci rozhodl přednostně. V žádosti opatrovnice žalobce uvedla, že stav jejího syna (žalobce) se zhoršil a od loňského listopadu byl hospitalizovaný (operace klenby), nyní v březnu byl operován a hospitalizován na sinus pilonidalis. V příloze žalobce doložila, jak se počítá důchod při změně invalidity – informaci ze stránek MPSV 2014.

[5] Opatrovnice žalobce k provedení dokazování u jednání soudu uvedla, že žalobce nikdy neměl druhý stupeň invalidního důchodu, a to, že ho od 1. 1. 2000 měl, se nezakládá na pravdě. Nyní má pokles pracovní schopnosti o 55 %, vyřadili ho z evidence Úřadu práce a je nezaměstnatelný. Opatrovnice se tázala, *kde to je, že je invalidní v druhém stupni a uvedla, že doloží výpis, že je invalidní v druhém stupni.* Při změně stupně invalidního důchodu je koeficient pro přepočítání 1,5. Pokud by byl syn zaměstnatelný, nic by nežádal. Žalobce rozdává věci, nic nevyřídí, proto byl zbaven svéprávnosti.

[6] Zástupkyně žalované k provedení dokazování napadeným rozhodnutím a podstatným obsahem správních spisů uvedla, že žalobce byl uznán částečně invalidním od 27. 7. 2009. Podle zákona č. 306/2008 Sb. byl částečný invalidní důchod transformován na invalidní důchod I. stupně. Ke zvýšení invalidního důchodu I. stupně na invalidní důchod II. stupně došlo v předchozím soudním řízení v roce 2013 na základě posudku PK MPSV v Hradci Králové od července 2012. Vzhledem k tomu, že vznik částečné invalidity nastal v roce 2009, vztahuje se na žalobce přechodné ustanovení podle článku II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., na které se odkazuje i v rozsudku, který byl podkladem napadeného rozhodnutí. V souzené věci zůstala výše invalidního důchodu beze změny a žalovaná nemá možnost upravit výši důchodu – bylo by to v rozporu s právní úpravou. Před 1. 1. 2010 znal zákon o důchodovém pojištění (č. 155/1995 Sb.) pouze částečný invalidní důchod a plný invalidní důchod, to je dvě dávky. Při výpočtu se plný invalidní důchod počítal z 1,5 % výpočtového základu za každý rok doby pojištění, u částečného invalidního důchodu to byla polovina, tj. 0,75 %. Nová právní úprava od 1. 1. 2010 znamenala změnu – existuje pouze invalidní důchod prvního, druhého a třetího stupně. Pokud je pojištěnec od 1. 1. 2010 uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně, vypočítá se

invalidní důchod 0,5 % výpočtového základu za každé období pojištění, u invalidního důchodu druhého stupně je to 0,75 % a u invalidního důchodu třetího stupně 1,5 %. To znamená, obecně a stručně, že v současné době odpovídá výše invalidního důchodu druhého stupně výši částečného invalidního důchodu (0,75 %). Pokud by byl přiznán invalidní důchod v roce 2014, byla by výše invalidního důchodu podobná. Zástupkyně žalované nenavrhovala žádné další dokazování a připomněla, že částečný invalidní důchod byl podle minulé právní úpravy do výše poklesu pracovní schopnosti do 65 %.

[7] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 26. 8. 2013.

[8] Ze soudního spisu v související a předcházející věci sp. zn. 72 Ad 57/2012 a ze správního spisu zaslaného soudu žalovanou soud zjistil, že soud zrušil rozsudkem ze dne 23. 7. 2013, č. j. 72 Ad 57/2012-59 rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2012, č. j. X, a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení žalovaná vydala nové rozhodnutí ze dne 26. 8. 2013, č. j. X, kterým své rozhodnutí ze dne 16. 8. 2012 změnila tak, že žalobci podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, od 1. 1. 2010 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5.414 Kč měsíčně.

[9] Při soudním jednání dne 12. 3. 2013 byl žalobce prostřednictvím opatrovnice upozorněn na ustanovení, které se na žalobcův případ vztahuje (žalobci byl dle správního spisu přiznán částečný invalidní důchod od 27. 7. 2009), a to znění čl. II zákona č. 220/2011 Sb., podle kterého *vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita třetího stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2.*

[10] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

[11] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

[12] Podle čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění účinném od dne 1. 1. 2012, vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011 je zjištěna invalidita druhého stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita třetího stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. Vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2011 došlo ke změně stupně invalidity z prvního stupně na druhý nebo třetí stupeň invalidity, popřípadě na druhý stupeň invalidity a poté z druhého stupně na třetí stupeň invalidity nebo na třetí stupeň invalidity a poté z třetího stupně na druhý stupeň invalidity, a po 31. prosinci 2011 dojde ke změně stupně invalidity a) ze druhého stupně na první stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,6667, b) ze třetího stupně na druhý stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,3333, c) ze třetího stupně na první stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 0,2222, d) ze druhého stupně na třetí stupeň, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu koeficientu 1,3333.

[13] Soud předesílá, že návrh žalobce neodmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl*), protože přezkoumává jiné rozhodnutí, než které bylo předmětem soudního přezkumu v související a věcně předcházející věci vedené zdejší soudem pod sp. zn. 72 Ad 57/2012. Žaloba v projednávané věci nebyla nepřípustná podle § 68 s. ř. s., návrh nespadal do žádné jiné kategorie věcí stanovených § 46 s. ř. s. a k odmítnutí ani zde nešlo o kompetenční výlukou podle § 70 s. ř. s.

[14] Soudní řád správní pro rozsudky, kterými správní úřad pouze realizuje závazný právní názor vyplývající z pravomocného a vykonatelného rozsudku správního soudu, nestanoví obdobné pravidlo, jako je uvedeno pro řízení o kasační stížnosti u nejvyššího správního soudu v § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. (*kasační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu*). Tato skutečnost, úvaha a spojitost se souzenou věcí může být podnětem pro zákonodárce, zda obdobnou úpravu pro jednodušší a efektivnější řízení nezavést i pro řízení u krajských soudů. V souzené věci to především znamená, že předmětem přezkumu napadeného rozhodnutí je v daném případě pouze to, zda žalovaná závazný právní názor podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 23. 7. 2013, č. j. 72 Ad 57/2012-59, dodržela.

[15] Porovnáním citovaného rozsudku s žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 8. 2013 soud zjistil, že žalovaná přesně dodržela závazný právní názor zdejšího soudu, vyslovený v rozsudku ze dne 23. 7. 2013, č. j. 72 Ad 57/2012-59

a postupu žalované tak nelze nic vytknout. Žalovaná aplikovala správně příslušná ustanovení shora citovaných zákonů a pod pojmem kontrolní lékařská prohlídka je třeba rozumět i prohlídku provedenou v soudním řízení správním.

[16] Nad rámec tohoto rozsudku soud poukazuje na podrobné vysvětlení žalované podané při jednání soudu dne 29. 4. 2013, citované výše, které přesně vystihuje spornou otázku a meritum věci předcházejícího soudního řízení. Toto vysvětlení je silným argumentem i pro to, že soud neshledal protiústavnost aplikovaných ustanovení zákona o důchodovém pojištění.

[17] Soud nepřiznal úspěšné žalované náhradu nákladů řízení, protože na ně nemá právo ze zákona a žalobce nemá právo na náhradu nákladu řízení, protože nebyl ve sporu úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 29. 4. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně